

Source :

มติชน (ตจว.)

Date : 29 พ.ย. 2560

Page :

10

No :

60408988

เลขาธิการพร้อมหนุน10ข้อปฏิรูปยธ.

เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน นายสุรวิทย์ เบญจกุล เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม กล่าวว่า ศาลมีหน้าที่อำนวยความยุติธรรม สิ่งแรกศาลต้องทำคือการกระทำให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 68 ว่าความยุติธรรมนั้นต้องสามารถส่งมอบให้กับประชาชนได้ โดยซื่อสัตย์และทำให้เกิดความเป็นธรรม นอกจากนี้ ต้องไม่เลือกปฏิบัติ คนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมไม่ว่ารายหรือจน มีฐานะทางเศรษฐกิจอย่างไร หรือศาสนาใด เพศอย่างไร สีผิวอะไรก็ตาม ต้องได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วที่ประชาชนควรจะได้รับนั้น โดยนายชีพ จุลมนต์ ประธานศาลฎีกา ให้เป็นนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาไว้ บทบาทที่จะอำนวยความยุติธรรมประชาชนเป็นเรื่องสำคัญ การให้เข้าถึงได้ด้วยความสะดวกรวดเร็วและไม่เสียค่าใช้จ่ายที่เกินควร เป็นหัวใจในการทำงาน สำคัญให้ความเป็นธรรมนั้นนายชีพ เพิ่งประชุมผู้พิพากษาทั้งหมด ให้นโยบายผู้บริหารไปว่าในปี 2561 จะทำคดีให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี ขณะนี้ในศาลอุทธรณ์ทำคดีให้เสร็จได้ภายใน 1 ปี อยู่แล้ว เหลือศาลฎีกากำลังไล่ทำคดีค้างเก่า ส่วนศาลชั้นต้นในภาพรวมก็ดีขึ้นในปี 2560 ก็ปฏิบัติตามภารกิจมอบความยุติธรรมในคดีกว่า 1.7 ล้านคดี

“อนาคตแม้รัฐธรรมนูญกำหนดเรื่องการปฏิรูปไว้ แต่ศาลไม่ได้รอแผนปฏิรูป สิ่งใดที่ทำได้และเกิดความสะดวกรวดเร็วกับประชาชนจะดำเนินการทันที” นายสุรวิทย์กล่าว

นายสุรวิทย์กล่าวต่อว่า ในฐานะตัวแทนศาลยุติธรรมและหนึ่งในคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม เคยได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการการปฏิรูปฯ โดยใน 10 ประเด็นคณะกรรมการ

ปฏิรูปฯมีส่วนที่เกี่ยวกับศาลหลายเรื่อง เช่น การกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานของหน่วยงานเหมือนประกาศาจะใช้เวลาดำเนินการแต่ละขั้นตอนนานเท่าใด ประชาชนมาติดต่อก็จะได้รับรู้ว่าเริ่มเมื่อใด จบเมื่อใด ศาลเห็นด้วยพร้อมสนับสนุนทั้ง 10 ประเด็น นอกจากนี้ ยังมีการเสนอเรื่องบทลงโทษว่าไม่จำเป็นต้องติดคุกเพียงอย่างเดียว จะมีมาตรการอื่นหรือไม่ เพราะมีปัญหาค้นคืนเรือนจำ ทุกวันนี้มีคนถูกคุม-ขังประมาณ 300,000 คน สถานที่จึงคับแคบไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เป็นคดีอาชญากรรมถึง 75-80% นายสุรวิทย์กล่าวว่า ในคดีอาญา 1.7 ล้านคดีเป็นคดีอาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่ง 800,000 คดี ตัวเลขเป็นคดีที่มาถึงศาลที่มีการฟ้องร้องแล้วแต่ต้องคิดดูว่าคดีในชั้นตำรวจและอัยการยังมีมากกว่านี้เพราะบางเรื่องตำรวจและอัยการยังไม่ฟ้องอีกเยอะ ดังนั้นในกระบวนการทำงานต้องยอมรับว่าในทุกประเทศความผิดพลาดคลาดเคลื่อนมีทุกองค์กรเกิดขึ้นได้เสมอเพราะมีมนุษย์ในการทำงาน

“กระบวนการที่ผ่านมาในการขอซื้อฟืนคดีอาจเป็นบทเรียนการทำงานในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมว่าจะไปปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ที่จะมีส่วนช่วยในกระบวนการยุติธรรมคือหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี ปัจจุบันการทำผิด การก่ออาชญากรรมบางเรื่องแทบไม่ต้องเอาพยานบุคคลมาสืบมากเพราะมีกล้องบันทึกภาพ คณะกรรมการปฏิรูปฯได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ในแผนปฏิรูปประเทศด้วยว่า จะทำอย่างไรให้มีช่องทางนำเสนอพยานหลักฐานเหล่านี้มาสู่ศาลมากขึ้น แต่ที่สำคัญคือยังเน้นเรื่องพัฒนาคน ที่ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมประกอบกันด้วย” นายสุรวิทย์กล่าว

'ครูอ๋อง' เข้าเครื่องจับเท็จ แฉแผนปั่นแพะ

จ่อสอบรอลงปลัดยศ.
รวม'9ดีเอสไอ'ด้วย
โยงช่วย'จอมทรัพย์'
อดีตสามีให้การตร.
'ครูอ๋อง'วิดประกันนอนคุกต่อ หวั่น
วุ่นวายพยาน-หลบหนี 'นิรันดร์-
ทัศนีย์'ดอดพบตำรวจ ให้ปากคำ
คดี'ครูจอมทรัพย์' (อ่านต่อหน้า 9)

ต่อจากหน้า 1

ครูอ๋อง

เรียกสอบ9ดีเอสไอเอี่ยวรีอคดี

เจ้าหน้าที่ตำรวจเร่งสอบปากคำพยาน พร้อมรวบรวมพยานหลักฐานเอาผิดขบวนการว่าจ้างรับผิดแทนนางจอมทรัพย์ ศรีบุญหอม (แสนเมืองโคตร) อดีตครูโรงเรียนบ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์สงเคราะห์ อ.โคกศรีสุพรรณ จ.สกลนคร คดีฆับริชชนคนตาย มีเป้าหมายรีอฟื้นคดีให้พ้นผิด เพื่อรับการเยียวยาต่างๆ รวมเป็นเงินนับล้านบาท และกลับเข้ารับราชการ เบื้องต้นมีผู้ต้องหาและผู้ถูกกล่าวหา รวม 6 คน ได้แก่ 1.นางจอมทรัพย์ 2.นายสุริยา นवलเจริญ หรือครูอ๋อง เพื่อนสนิทนางจอมทรัพย์ 3.นายลับ วาปี ผู้รับจ้างออกรับประกันนางจอมทรัพย์ 4.นางจัน วาปี ภรรยานายลับ 5.นายนิรันดร์ แสนเมืองโคตร อดีตสามีนางจอมทรัพย์ และ 6.นางทัศนีย์ หาญพยัคฆ์ พยานสำคัญที่ให้การช่วยเหลือ โดย 4 คนแรกอยู่ในการควบคุมของตำรวจแล้ว ขณะที่นายนิรันดร์และนางทัศนีย์ถูกออกหมายเรียกแล้ว

ด้านกระทรวงยุติธรรมได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการรับเรื่องร้องเรียนรีอฟื้นคดีนางจอมทรัพย์ เตรียมเรียกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรีอฟื้นคดีนางจอมทรัพย์มาให้ข้อมูล

เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน ที่กระทรวงยุติธรรม นายวัลลภ นาคบัว ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ในฐานะประธานตรวจสอบการรับเรื่องร้องเรียนคดีนางจอมทรัพย์ เปิดเผยว่า ภายในสัปดาห์หน้าจะเชิญเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) 9 คน ที่ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงคดีนางจอมทรัพย์ โดยแบ่งการทำงานไว้ 3 ช่วง คือช่วงที่ 1 การทำหนังสือถึงอธิบดีดีเอสไอ กระทรวงยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพและยุติธรรมจังหวัดนครพนม เพื่อให้ชี้แจงถึงรายละเอียดบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการรับเรื่องร้องเรียนและการดำเนินการในคดีครูจอมทรัพย์ ช่วงที่ 2 การให้บุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจง และช่วงที่ 3 การรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงการรับเรื่องร้องเรียนต่อกระทรวงยุติธรรม โดยกำหนดกรอบระยะเวลาในการตรวจสอบข้อเท็จจริงการรับเรื่องร้องเรียนให้เสร็จสิ้นภายใน 30 วัน

โพลีฐพร้อมร่วมมือ-ชี้แจง

พ.ต.อ.โพลีฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) กล่าวว่า ดีเอสไอมีเจ้าหน้าที่ 9 คน ถูกขอตัวไปช่วยราชการรอลงปลัดกระทรวงยุติธรรม หากตำรวจมีข้อสงสัยก็พร้อมชี้แจง และให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการตรวจสอบของกระทรวงยุติธรรม

ผู้สื่อข่าวถามว่าได้สอบถามเจ้าหน้าที่กลุ่มดังกล่าวหรือไม่ พ.ต.อ.โพธิ์สูงกล่าวว่า รายละเอียดในส่วนนี้อาจให้กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ชี้แจง เพราะทั้ง 9 คนไปช่วยราชการ รองปลัดกระทรวงยุติธรรมในส่วนงานภารกิจอำนวยความสะดวกซึ่งเป็นการกิจของศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของกระทรวงยุติธรรม

ครูอ้อมอัดโรยโดนสอบเครียด

ที่กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม พล.ต.ต.สุวิชาติ ญาณกิตติกุล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม พร้อมด้วยคณะทำงาน เพื่อดำเนินคดีเอาผิดขบวนการจ้างรับผิดคดีนางจอมทรัพย์ ได้สอบสวนนายสุริยา นวลเจริญ หรือครูอ้อม เพื่อนสนิทนางจอมทรัพย์ เพื่อสรุปเอกสารหลักฐาน และขยายผลเชื่อมโยงผู้ร่วมขบวนการ โดยครูอ้อมมีสีหน้าอึดโรย เพราะถูกสอบตั้งแต่วเวลา 10.00 น. ของวันที่ 27 พฤศจิกายน จนถึงเวลา 01.00 น.วันนี้ แต่ไม่ยอมตอบคำถามผู้สื่อข่าว คงเพียงให้การว่าเป็นผู้ดำเนินการทุกอย่างโดยไม่เปิดเผยรายละเอียดเชื่อมโยงไปถึงนางจอมทรัพย์ แต่ยืนยันนางจอมทรัพย์รับรู้แต่ต้นในการวางแผน ซึ่งในวันนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวครูอ้อมไปฝากขังที่ศาลจังหวัดนครพนม หลังควบคุมตัวชั่วคราวครบ 48 ชั่วโมง

วิดประกันตัวนอนคุกต่อ

ส่วนนางจอมทรัพย์ศาลยกคำร้องขอประกันตัว และถูกส่งตัวไปควบคุมยังเรือนจำกลางจังหวัดนครพนม ขณะที่ยายลับ วาปี พร้อมภรรยา นางจัน วาปี อายุ 59 ปี ศาลอนุมัติให้ประกันตัวและให้ปล่อยตัวชั่วคราว

ต่อมา พ.ต.ท.สมพงษ์ เกรงรอบ พนักงานสอบสวน สภ.กุดาไก่อ.ป.ลาปาก จ.นครพนม คณะพนักงานสอบสวนคดีครูจอมทรัพย์ บข.ภ.4 นำตัวนายสุริยาไปฝากขังที่ศาลจังหวัดนครพนม โดยศาลยกคำร้องการประกันตัว เกรงว่าจะไปยุ่งกับพยานหลักฐานและเกรงกลัวผู้ต้องหาจะหลบหนี โดยมีญาติของครูอ้อมยื่นหลักทรัพย์ประกันตัวเป็นเงินสดที่เงินมูลค่า 200,000 บาท

พล.ต.ต.สุวิชาติกล่าวว่า ขณะนี้ได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ร่วมขบวนการนางจอมทรัพย์ทั้งหมด 8 ราย ดำเนินคดีไปแล้ว 4 ราย ประกอบด้วย 1.นายสุริยา 2.นางจอมทรัพย์ 3.นายลับวาปี และ 4.นางจัน วาปี นอกจากนี้ เมื่อเวลา 16.00 น. วันที่ 27 พฤศจิกายน นายนิรันดร์ แสนเมืองโคตร อดีตสามีครูจอมทรัพย์ พร้อมด้วยนางทัศนีย์ หาญพยัคฆ์ พยานปากสำคัญเพื่อช่วยเหลือครูจอมทรัพย์ ได้เข้ามายังงานตัวกับพนักงานสอบสวน และขออนุญาตรายงานตัวในพื้นที่สถานีตำรวจที่ใกล้บ้าน จึงได้ให้ไป

รายงานตัวกับพนักงานสอบสวน สภ.พระของอนาแก จ.นครพนม ใกล้ที่เกิดเหตุ เนื่องจากต้นได้มีการสอบปากคำไว้เป็นหลักฐาน ก่อนปล่อยตัวชั่วคราว ยังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหา เพราะต้องรอกระบวนการสอบสวน พยานหลักฐาน และผู้ถูกกล่าวหาหลักแหล่งเชื่อว่าจะไม่หลบหนี อีกทั้งนายนิรันดร์ยังมีตำแหน่งรับราชการเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลแห่งหนึ่งด้วย

30พ.ย.สอบเจ้าหน้าที่ยุติธรรม

พล.ต.ต.สุวิชาติยังกล่าวถึงความคืบหน้าการสอบปากคำพยานว่า ได้สอบพยานแล้ว 31 ปาก ยังคงเหลืออีก 3-4 ปาก ค่าให้การถือว่าเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี และได้ทำหนังสือถึงปลัดกระทรวงยุติธรรมให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลในวันที่ 30 พฤศจิกายน ซึ่งจะมียศคณะทำงาน 2 ชุดทำการสอบปากคำไว้เป็นพยาน

ด้าน พล.ต.อ.วิระชัย ทรงเมตตา รักษาราชการแทนรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (รท.รอง ผบ.ตร.) ประชุมวิดีไอคอนเฟอเรนซ์กับ พล.ต.ต.สุวิชาติ ระบุว่าพนักงานสอบสวนได้ทำหนังสือไปยังกระทรวงยุติธรรมขอข้อมูลการสืบสวนสอบสวน เพื่อนำมากำหนดประเด็นและตัวบุคคลที่จะต้องเรียกมาสอบสวน คาดว่า 1-2 วันกระทรวงยุติธรรมจะส่งเอกสารให้พนักงานสอบสวน ในจำนวนนี้รวมถึง พ.ต.อ.คุษฎี อารยวุฒิ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม ที่สนับสนุนให้เกิดการรื้อฟื้นคดี โดยจะสอบในฐานะพยานฐานเป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องดำเนินการหลังมีผู้เข้ามาร้องเรียน ส่วนการเรียกสอบปากคำ นายณัชพล สุพัฒนะ หรือ มาร์ค พิทยล ผู้เรียกรับเงินช่วยเหลือครูจอมทรัพย์ ต้องเรียกสอบปากคำเช่นกัน

พยัคฆ์ไพร่มีคดีค้าไม้

สำหรับนายสุริยา นวลเจริญ หรือครูอ้อม นอกจากเป็นตัวการสำคัญในคดีนางจอมทรัพย์แล้ว ยังพบว่ามีส่วนพัวพันคดีค้าไม้ผิดกฎหมายด้วย โดยนายชีวะภาพ ชีวะธรรม หัวหน้าชุดปฏิบัติการพยัคฆ์ไพร่ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เปิดเผยว่า ได้ตรวจสอบความคืบหน้าคดี เมื่อปี 2557 ที่ชุดปฏิบัติการพยัคฆ์ไพร่ สนธิกำลังร่วมกับกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) เข้าไปตรวจค้นบ้านนายสุริยา พบทั้งไม้พะยุง ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้มะค่า และไม้ชิงชัน กว่า 500 แผ่น มูลค่ากว่า 10 ล้านบาท โดย กอ.รมน.และพยัคฆ์ไพร่ได้ยึดไม้ทั้งหมดเอาไว้ ล่าสุดเพิ่งได้รับทราบว่ามีที่ยึดมาทั้งหมด เจ้าหน้าที่ป่าไม้ในพื้นที่เพิ่งแจ้งความดำเนินคดีเมื่อปี 2559

“ที่สำคัญและทำให้เราเจ็บมากก็คือจากไม้กว่า 500 แผ่นที่จับมาได้ รวมทั้งไม้พะยุงและไม้ชิงชันที่เป็นไม้หวงห้าม เจ้าหน้าที่ป่าไม้คนนายสุริยาเกือบทั้งหมด เหลือไว้แค่ 18 แผ่น เป็นไม้มะค่า โดยอ้างว่าตรวจสอบแล้วพบว่าไม่ทั้งหมด เป็นไม้ที่ตัดมาจากที่หัวไร่ปลายนา หรือที่ของนายสุริยาเอง ในบันทึกการส่งไม้คืนก็ไม่มีความชัดเจนอะไรทั้งสิ้น ไม้ถูกจับเมื่อปี 2557 ปล่อยเวลาให้เนิ่นนานมาจนถึงปี 2559 แล้วจึงฟ้องมันมีความพิรุณไม่ชอบมาพากลหลายอย่างมาก” นายชีวะภาพกล่าว

นายชีวะภาพกล่าวว่า ได้รายงานเรื่องนี้ให้นายอรุณพล เจริญชันษา รองอธิบดีกรมป่าไม้ รับทราบเรื่องนี้แล้ว ได้รับคำสั่งให้ตามเรื่องนี้ต่อเพื่อหาคนผิดมารับโทษให้ได้ เพราะมั่นใจว่าการส่งไม้ของกลางคืน ไม้ถูกต้องแน่นอน และต้องมีคนของกรมป่าไม้ในพื้นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

เมื่อถามว่า คดีนี้ นายสุริยา คือเจ้าของไม้ไซหรือไม นายชีวะภาพกล่าวว่า ใช่ แต่ตอนจับกุมและนำส่งสถานีตำรวจภูธร อ.คำชะอี จ.มุกดาหาร ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี เพราะนายสุริยานำมวลขนมากดดัน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.คำชะอี ตอนนั้นขอให้ลงแค่บันทึกประจำวันเอาไว้ก่อน

เปิดข้อมูลจับเท็จ ‘อ้อม-ลับ’

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) ได้ส่งรายงานผลการตรวจจับเท็จนายลับ วาปี นายสุริยา นวลเจริญ หรือครูอ้อม และนางจอมทรัพย์ แสนเมืองโคตร ผู้ต้องหาคดีว่าจ้างรับผิด ไปยังรองปลัดกระทรวงยุติธรรม เมื่อช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2560 หลังจากนำตัวทั้ง 3 คนเข้ากระบวนการจับเท็จช่วงวันที่ 2-3 กุมภาพันธ์ 2560 ซึ่งเป็นการตรวจวัดการเปลี่ยนแปลงปฏิกิริยาตอบสนองทางสรีรวิทยา (Significant Physiological Responses) ด้วยเครื่องจับเท็จ ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ (1) อัตราการหายใจ (Respiratory Rate) (2) ความดันโลหิตและอัตราการเต้นของชีพจร (Blood Pressure & Pulse Rate) และ (3) ความต้านทานกระแสไฟฟ้าของผิวหนังหรือการทำงานของระบบเหงื่อ (Galvanic Skin Resistance)

ผลการจับเท็จของนายลับ วาปี ปรากฏว่าพบปฏิกิริยาตอบสนองทางสรีรวิทยาที่สำคัญบ่งชี้ว่าคำตอบเป็นเท็จ (Deception Indicated : DI) และผลจากการซักถามหลังการจับเท็จ นายลับได้ยอมรับสารภาพช่วงที่เจ้าหน้าที่ดีเอสไอซักถามเกี่ยวกับรถยนต์ทะเบียน บค 56 มุกดาหาร โดยนายลับรับสารภาพความจริงว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ ไม่ได้เป็นคนขับรถคนในคดีนี้ และไม่ได้เดินทางไปสถานที่เกิดเหตุ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม แต่อย่างไร เนื่องจากในวันเวลาเกิดเหตุอยู่ในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร แต่มีนาย

ผู้ว่าจ้างให้ออกมารับสารภาพผิดแทนนางจอมทรัพย์ ด้วยเงิน 500,000 บาท

สารภาพจ้างติดคุก5แสนบาท

สำหรับผลการจับที่นายสุริยา พบปฏิภริยาตอบสนองทางสรีรวิทยาที่สำคัญ บ่งชี้ว่าคำตอบเป็นเท็จ ส่วนผลการซักถามหลังการจับเท็จปรากฏว่า ในช่วงแรกของการซักถาม นายสุริยายังคงปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นคนจัดหาหรือว่าจ้างคนมารับผิดแทนครูจอมทรัพย์ ในคดีขั้บรณคนตาย จักรยานเป็นเหตุให้นายเหลือ พ่อบำรุง เสียชีวิตที่อำเภอเรณูนคร เมื่อปี 2548 แต่หลังจากผู้ทำการจับเท็จได้แจ้งให้ทราบถึงผลการตรวจวัดปฏิภริยาตอบสนองทางสรีรวิทยาของร่างกายในขณะที่นายสุริยาตอบคำถาม บ่งชี้ว่า “คำตอบเป็นเท็จ” และได้ทำการซักถามรายละเอียดเพิ่มเติม ทำให้นายสุริยายอมรับสารภาพว่า ได้ตกลงว่าจ้างนายลับด้วยเงินจำนวน 500,000 บาท เพื่อให้ นายลับรับสารภาพว่าเป็นคนขั้บรณคนตาย ในคดีนี้แทนนางจอมทรัพย์ โดยมีเงื่อนไขว่าจะจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้เมื่อศาลรับฟ้องหรือรื้อฟื้นคดีอาญาสำเร็จ

สุริยาขั้บครูจอมทรัพย์

นายสุริยาได้เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ อธิบายถึงความสัมพันธ์กับนางจอมทรัพย์ ว่าเป็นเพื่อนจบการศึกษาจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่เดียวกัน นายสุริยาจบจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนนางจอมทรัพย์จบจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จังหวัดสกลนคร รู้จักกันเนื่องจากทั้งสองคนได้รับสิทธิ์ให้ไปเรียนต่อวิทยาลัยครูบ้านจอมบึง ทำให้ทั้งสองคนเป็นเพื่อนที่สนิทสนมกันอย่างมาก และหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ยังได้บรรจุเป็นข้าราชการครูอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน จึงมีการติดต่อไปมาหาสู่และนัดเลี้ยงสังสรรค์กันอยู่เสมอ

ส่วนสาเหตุที่นายสุริยาเข้ามาเกี่ยวข้องกับในคดี เนื่องจากหลังจากศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุกนางจอมทรัพย์ 3 ปี 2 เดือนในคดีดังกล่าว เมื่อปี 2548 นางจอมทรัพย์ได้มาปรึกษาเรื่องการต่อสู้คดี และยืนยันว่าไม่ได้เป็นคนขั้บรณคนตาย และแจ้งว่าก่อนหน้านั้นได้เคยไปตรวจสอบที่สำนักงานขนส่งจังหวัดสกลนครเกี่ยวกับข้อมูลรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บค 56 ในพื้นที่จังหวัดสกลนครและใกล้เคียง พบว่ามีจำนวนหลายคัน แต่มีรถที่นำส่งสัย คือรถกระบะยี่ห้อฮิซุซึ สีเขียว ทะเบียน บค 56 มุกดาหาร ซึ่งมีชื่อนายลับ วาปี เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รถทะเบียนดังกล่าว เนื่องจากเป็นรถยนต์กระบะสีเขียว ซึ่งตรงกับหลักฐานที่พบสีเขียวติดอยู่บนรถจักรยานของผู้ตาย

แจงแผนปฏิบัติการครูแพะ

หลังจากนั้น นายสุริยาและนางจอมทรัพย์ได้ไปตรวจสอบหลักฐานของรถยนต์ทะเบียน บค 56 มุกดาหาร เพิ่มเติมที่สำนักงานขนส่งจังหวัดมุกดาหาร จึงพบว่าไม่มีการต่อภาษีทะเบียนรถมาแล้ว 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548-2551 และยังพบว่าคนที่ต่อทะเบียนครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2548 คือ นายลับ วาปี จึงทำให้นายสุริยาเชื่อว่านายลับน่าจะเป็นคนขั้บรณคนตาย ในคดีนี้จริง ประกอบกับรถของนางจอมทรัพย์ (โตโยต้า บค 56 สกลนคร) ไม่มีร่องรอยเสียหาย และมีพยานที่เกิดเหตุยืนยันว่าคนที่ขั้บรณคนเป็นผู้ชาย อีกทั้งนางจอมทรัพย์เป็นเพื่อนสนิท จึงไม่น่าจะพูดโกหกกับตนเอง ประกอบกับไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่นางจอมทรัพย์จะเดินทางไปยืมบริเวณที่เกิดเหตุในวันเวลาดังกล่าว

ต่อมาทั้งสองคนได้ไปขอตรวจสอบข้อมูลทะเบียนราษฎรที่ว่าการอำเภอจนทราบชื่อ ที่อยู่ และรูปถ่ายของนายลับ วาปี จนกระทั่งเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษายกฟ้อง จึงไม่ได้ติดตามข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมอีก เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2556 ศาลฎีกาพิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ทำให้นางจอมทรัพย์ถูกคุมขังในเรือนจำตามคำพิพากษา นางจอมทรัพย์จึงขอความช่วยเหลือจากนายสุริยา ให้ช่วยติดตามสืบหาข้อมูลคดีนี้แทน นายสุริยาจึงได้เริ่มกลับไปสืบหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับนายลับ เจ้าของรถทะเบียน บค 56 มุกดาหาร อีกครั้ง ซึ่งในขณะนั้นนายสุริยาเชื่อว่าจะเป็นคนขั้บรณคนตายในคดีนี้ นายสุริยาได้ให้นายวิจิตรหรือนายเพื่อน คำลือไชย ซึ่งเป็นเพื่อนของนายสุริยาที่เคยติดต่อซื้อขายไม้กัน และเป็นญาติสนิทของนายลับ เข้าไปสอบถามนายลับเกี่ยวกับคดีดังกล่าว ต่อมานายวิจิตรได้มาบอกกับนายสุริยาว่า นายลับยอมรับสารภาพแล้วว่าเป็นคนขั้บรณคนตายในคดีนี้จริง นายสุริยาจึงขอร้องให้นายวิจิตรช่วยพูดเกลี้ยกล่อมให้นายลับออกมายอมรับสารภาพ โดยจะมีค่าจ้างให้กับนายวิจิตรจำนวน 100,000 บาท แต่มีเงื่อนไขว่าจะจ่ายให้เมื่อคดีเสร็จสิ้นแล้ว

ขอคำปรึกษาคดีอดีตสว.

ช่วงประมาณปลายปี 2556 นายวิจิตรได้นัดนายลับและนายสุริยามาเจรจาดังกล่าวกันที่บ้านของ พ.ต.ท.รายหนึ่ง อดีตสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งมีความสนิทสนมกับนายวิจิตรเพื่อเป็นคนกลางในการเจรจาดังกล่าวและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินคดี ในการเจรจาดังกล่าวนั้นนายวิจิตรได้ขอเพิ่มค่าจ้างเป็นเงิน 300,000 บาท ซึ่งเป็นยอดรวมที่ต้องจ่ายให้ทั้งนายลับและนายวิจิตร แต่ในวันดังกล่าว นายสุริยามีเงินสดเพียง 100,000 บาท และไม่สามารถรวบรวมเงินส่วนที่เหลือจากเพื่อนครูที่มาในวันดังกล่าวได้ ทำให้ในวันดังกล่าวไม่สามารถตกลงกันได้

ทั้งนี้ อดีต ส.ว.คนดังกล่าวได้ให้คำแนะนำว่า ควรจะไปเจรจาดังกล่าวเรื่องเงินชดใช้ค่าเสียหายกับทางญาติผู้ตายให้เรียบร้อยก่อน เพื่อจะได้รู้ยอดเงินค่าใช้จ่ายทั้งหมด นายสุริยาจึงไปเจรจาดังกล่าวกับทางญาติของผู้ตาย โดยเรียกร้องเงินค่าเสียหายเป็นเงิน 150,000 บาท โดยจะให้เพื่อนครูช่วยกันรวบรวมเงินดังกล่าวมาจ่ายให้กับญาติผู้ตาย และส่วนที่จะต้องจ่ายให้นายวิจิตรและนายลับอีกจำนวน 300,000 บาทนั้น นายสุริยา รับปากว่าจะเป็นคนหามาให้เอง แต่จะจ่ายให้หลังจากคดีเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อมาจึงได้นัดหมายกันว่าในวันที่ 2 ธันวาคม 2556 จะไปลงบันทึกประจำวันเป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม พอถึงวันนัดหมาย นายลับกลับไม่ยอมไปและปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นคนขั้บรณคนตายในคดีนี้

ติดค้างหนีบุญคุณ-รับผิดแทน

จากนั้นนายลับได้พานายสุริยาไปหาอดีตผู้ใหญ่บ้านนั้นวัน ซึ่งเป็นญาติฝ่ายภรรยาของนายลับ เพื่อสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์ทะเบียน บค 56 มุกดาหาร แต่อดีตผู้ใหญ่บ้านคนดังกล่าวจำไม่ได้ว่าชื่อมาจากนายลับเมื่อใด แต่ได้ขายต่อให้กับคนชื่อชายของเก่าชื่อนายอุบล ไชยบัน ไปนานแล้ว ต่อมานายสุริยาและนายลับติดตามไปที่บ้านนายอุบล จึงทราบจากนายอุบลว่าได้ซื้อรถดังกล่าวมาจากนายนิรันดร์จริง แต่จำไม่ได้ว่าชื่อเมื่อปีใด โดยรถมีสภาพเก่ามาก ต่อมาจึงได้นำเครื่องยนต์รถ (คูโบต้า) มาใส่แทนเครื่องยนต์เดิมเพื่อให้สามารถพอใช้งานได้

นายสุริยายังมีความมั่นใจว่านางจอมทรัพย์ไม่ได้เป็นคนขั้บรณคนตายในคดีนี้ จึงได้ให้นายเสนห์ (เพื่อนครูที่เคยสอนหนังสืออยู่ในพื้นที่หมู่บ้านของนายลับ และสนิทสนมกับนายลับ) ช่วยพูดเกลี้ยกล่อมให้นายลับยอมรับสารภาพผิดแทนครูจอมทรัพย์ ในระหว่างที่มีการพูดเกลี้ยกล่อมนายสุริยาได้ให้ความช่วยเหลือนายลับหลายเรื่อง โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2548 เป็นช่วงที่นายลับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวดำเนินคดีข้อหาค้าไม้โดยผิดกฎหมาย นายสุริยาได้ช่วยเหลือเงินค่าจ้างทนายความเป็นเงิน 10,000 กว่าบาท นอกจากนี้ นายสุริยายังช่วยจ่ายหนี้ที่นายลับค้างค่าผ่อนรถอีกเป็นเงิน 60,000 บาท การที่นายสุริยาให้เงินช่วยเหลือจึงทำให้นายลับใจอ่อนและยอมช่วยรับสารภาพผิดแทนนางจอมทรัพย์ แต่นายวิจิตรและนายลับได้ขอเพิ่มเงินค่าจ้างเป็นเงิน 500,000 บาท นายสุริยาได้ตกลงจะจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้ แต่จะจ่ายหลังจากที่สามารถรื้อฟื้นคดีอาญาได้แล้ว

ครูอ่องเสียใจเดินทางผิด

อย่างไรก็ตาม นายสับยังมีความรู้สึกกลัวว่าจะต้องติดคุก นายสุรียาจึงได้จ้างให้นายประเสริฐหรือเสริฐ ซึ่งเป็นลูกน้องที่ช่วยงานเลี้ยงไม้ มาเป็นคนขับรถชนคนตายในคดีนี้แทนนายสับ โดยสร้างเรื่องขึ้นว่า ให้นายเสริฐเป็นคนซื้อรถมาจากนายสับ และขับรถไปชนคนตายในคดีนี้ โดยนายสุรียาได้จ่ายค่าจ้างให้กับนายเสริฐเป็นเงิน 20,000 บาท พร้อมกับยกรถจักรยานยนต์ให้ทำงานให้อีก 1 คัน

ต่อมาจึงได้พานายสับและนายเสริฐไปที่สถานีตำรวจภูธรนาโคก จังหวัดนครพนม เพื่อลงบันทึกประจำวันเรื่องดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน แต่ระหว่างที่ พ.ต.ท.อดิศักดิ์ ชมศรีหาราช พนักงานสอบสวน กำลังพิมพ์บันทึกอยู่นั้น นายสุรียาได้บอกกับ พ.ต.ท.อดิศักดิ์ว่า นายสับเป็นคนที่กระทำผิดตัวจริงแต่กลัวและไม่ยอมมาลงบันทึกประจำวันเพื่อรับสารภาพ จึงได้ให้นายเสริฐเป็นคนมาลงบันทึกประจำวันเพื่อรับผิดแทน เมื่อ พ.ต.ท.อดิศักดิ์ทราบเรื่อง จึงไม่ยอมลงบันทึกประจำวันดังกล่าวให้ทั้งหมดจึงได้แยกย้ายกันไป จากนั้น เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2557 นายสุรียาได้พานายสับเข้าพบกับ พ.ต.ท.อดิศักดิ์อีกครั้ง และได้ลงบันทึกประจำวันเป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า นายสับยอมรับสารภาพเป็นคนขับรถชนคนตายในคดีนี้ ส่วนเรื่องที่ญาติผู้ตายได้ฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่งกับนางจอมทรัพย์เป็นเงิน 170,000

บาท นายสุรียาเห็นว่าเป็นเงินที่ต้องชดใช้ให้ฝ่ายผู้ตายอยู่แล้ว ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางคดี เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2557 นายสุรียาจึงได้นำเงินของตนเอง จำนวน 170,000 บาท ให้กับนายสับนำมายื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครพนม เข้ามาเป็นผู้ชำระเงินค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทน เพื่อใช้เป็นเหตุบรรเทาโทษให้กับนายสับเมื่อต้องถูกดำเนินคดี

สำหรับเรื่องที่นายสุรียาได้ไปสอบถามนายโอดหรือนายเวช เจ้าของอู่ อ.เจริญนต ซึ่งได้ให้ข้อมูลว่านายสับเคยนำรถยนต์กระบะมาซ่อมที่อู่หลังเกิดเหตุ นั้น เป็นเรื่องเข้าใจผิด ความเป็นจริงนายสับ วาปี ไม่เคยนำรถไปซ่อมที่อู่ดังกล่าวแต่อย่างใด แต่เนื่องจากมีคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านใกล้เคียงกัน ชื่อว่า “สับ” เหมือนกัน แต่ไม่ใช่ นายสับ วาปี ได้เคยนำรถมาซ่อมที่อู่ดังกล่าว จึงทำให้นายโอดหรือนายเวชเจ้าของอู่เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นคนเดียวกัน

ต่อมาภายหลังนายโอดได้เห็นหน้าของนายสับ วาปี จึงทราบว่าเป็นคนละคนกัน เหตุการณ์ดังกล่าวจึงทำให้นายสุรียาเชื่อว่านายสับไม่ใช่คนขับรถชนคนตายในครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงสุดท้ายของการซักถาม นายสุรียาได้กล่าวว่า รู้สึกสำนึกผิดที่ได้ใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องในการไปจัดหาและตกลงว่าจ้างนายสับ วาปี มารับสารภาพผิดแทนนางจอมทรัพย์ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการรื้อฟื้นคดีอาญา ทั้งที่ในภายหลังได้รู้ความจริงว่านายสับไม่ใช่คนขับรถชนคนตายในคดีนี้

เหยี่ยวกลาม

อุทาหรณ์คดีโต๊ะเต็ง

“4 มกราคม 2547” วันปฏิบัติการปล้นปืนกองพันพัฒนาที่ 4 ค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อ.เจาะไอร้อง จ.นราธิวาส เป็น **“ปฐมบท”** ของศึกยึดเยื้อยาวนานที่เรียกขานกันว่า **“ความไม่สงบ”** ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

“วันปล้นปืน” ที่ว่านี่ยังเป็นปฐมบทของคดีความอีกมากมายหลังจากนั้น ทั้งระหว่างรัฐกับประชาชนในพื้นที่ ระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ถูกกล่าวหา ลูกหลานบานปลายมาจวบจนทุกวันนี้ ยังไม่อาจยุติ

“คดีโต๊ะเต็ง” เป็น 1 ในเรื่องราวที่แรกทีเดียว **“คดีโต๊ะเต็ง”** หมายความว่า คดีที่นายอนุพงศ์ พันธษยางกูร อดีต ส.จ.นราธิวาส ที่ลาออกมาเป็นกำนันแห่งตำบลโต๊ะเต็ง อ.สุโหงโสภา จ.นราธิวาส ถูกจับกุมพร้อมนายฟาฮิส ลูกชาย ด้วย 12 ข้อหาฉกรรจ์พัวพันกับการปล้นปืนกองพันพัฒนาและร่วมกันฆ่าตาบตำรวจปัญญาดาราฮีม

“อนุพงศ์” กำนันแหบทองคำ ผู้ยิ่งใหญ่แห่งโต๊ะเต็งกลายเป็นกบฏ โจรก่อการร้ายแบ่งแยกดินแดน ถูกส่งตัวเข้าคุมขังในเรือนจำที่กรุงเทพฯ

การต่อสู้คดีดำเนินมาจนศาลพิพากษายกฟ้องและให้ปล่อยตัวจากเรือนจำ

“คดีโต๊ะเต็ง” รายการที่ 2 จึงเกิดขึ้น

เป็นการ **“เอาคืน”** ทีมตำรวจที่เคยจับกุมตั้งแต่สมัยที่ พล.ต.อ.โกวิท วัฒนะ เป็นหัวหน้าชุดสืบสวนสอบสวน และ พล.ต.อ.ภาณุพงศ์ ลิงหระ ณ อยู่ชยาอดีตรอง ผบ.ตร.สมัยเป็นรอง ผบช.ภ.เป็นหัวหน้าชุด เข้าควบคุมตัวอดีตกำนันโต๊ะเต็ง

นายอนุพงศ์ อดีตกำนันโต๊ะเต็งกล่าวโทษดำเนินคดี พล.ต.อ.ภาณุพงศ์กับพวก รวม 19 นาย อ้างว่าซ้อมทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพคดีปล้นปืน

“ดีเอสไอ” สอบสวน และต่อมา **“ป.ป.ช.”** วินิจฉัยชี้มูลว่า พยานหลักฐานยังรับฟังไม่ได้ว่า 19 ตำรวจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

จากนั้นก็เป็นที่มาของ **“คดีโต๊ะเต็ง-รายการที่ 3”** ถูก พล.ต.อ.ภาณุพงศ์กับพวกฟ้องกลับ ฐานแจ้งความเท็จ

คดีสู้กันมาถึงชั้นศาลฎีกา กระทั่งเมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้จำคุกนายอนุพงศ์ 1 ปี โดยไม่รอลงอาญา ฐานแจ้งความเท็จ กล่าวหาว่า พล.ต.อ.ภาณุพงศ์กับพวกทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพในคดีปล้นปืนทหารที่กองพันพัฒนาและฆ่า ด.ต.ปัญญา

อดีตกำนันโต๊ะเต็ง กลับเข้าเรือนจำอีกครั้งตั้งอุทาหรณ์สอน **“ครูจอมทรัพย์”** !?!!

	MATICHOH INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source :		
Date : 28 11 2560	Page : 15	No :

ทำบัตรเคลื่อนที่ : วันที่ 28 พ.ย. นาย
 ศุภชัย หนองบัว โฆษกศาลยุติธรรม เผยว่า สำนักงาน
 ศาลยุติธรรมร่วมกับศาลฎีกา จัดโครงการทำบัตร
 ประชาชนเคลื่อนที่เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการแสดงตน
 เพื่อพิสูจน์และยืนยันตัวตนในการติดต่อราชการ
 การขอรับบริการหรือสวัสดิการจากหน่วยงานรัฐ ใช้
 ประกอบการทำธุรกรรม รวมทั้งบัตรหายยื่นขอทำ
 บัตรใหม่ได้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่
 ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมและบุคลากร
 ตลอดจนประชาชนผู้มาติดต่อราชการศาล ทำบัตร
 ประชาชนเคลื่อนที่แบบเป็นบ้านได้อย่างสะดวกรวดเร็ว
 ระหว่างวันที่ 27 พ.ย.-1 ธ.ค. เวลา 09.30-16.00 น.
 หน้าอาคารศาลอาญา สอบถามรายละเอียดที่ 0-2541-
 2184 หรือ 0-2541-2788.

	MATICHON <small>INFORMATION CENTER</small>	Subject Heading :
Source :		
Date : 29 มิ.ย. 2560	Page : 15	No :

แก๊งคอลฯเหิม: วันที่ 28 พ.ย. นายสุราษฎร์ เบญจกุล เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม กล่าว ว่า รับแจ้งมีแก๊งคอลฯโทร.เข้ามาขโมยโทรศัพท์มือถือ ผู้พิพากษาชั้นผู้ใหญ่ แอบอ้างมีหมายศาลที่ศาล ให้ติดต่อกลับเพื่อจะขอข้อมูลส่วนตัว ขณะที่โทร.นั้น กลุ่มมิจฉาชีพยังไม่รู้ว่าปลายสายคือผู้พิพากษา โดย ทราบผู้พิพากษาปลายสายได้ตัดสายทิ้ง กลุ่มมิจฉาชีพ ไม่ได้รับข้อมูลส่วนตัวใดๆไป ภายหลังจากผู้พิพากษา นั้นได้บอกเรื่องที่เกิดขึ้นดังกล่าวให้ตนทราบ ขณะนี้ ได้รับข้อมูลจากผู้พิพากษาชั้นผู้ใหญ่หลายท่านว่า ก็ได้รับโทรศัพท์เช่นนี้เหมือนกัน โดยมีข้อมูลอ้าง ว่าโทร.มาจากหมายเลขพื้นที่ศาลจังหวัดนครสวรรค์ ได้แจ้งหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ ติดตามข้อมูลและหาผู้แอบอ้างดำเนินการตามกฎหมาย ต่อไป โดยสำนักงานศาลยุติธรรมจะดำเนินการอย่าง เต็มขนาด ขณะเดียวกัน สำนักงานศาลยุติธรรม ได้ ประสานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกส่วนเพื่อ ติดตามตรวจสอบแล้ว.

	MATICHON <small>INFORMATION CENTER</small>	Subject Heading :
Source : กรุงเทพมหานคร		
Date : 29 มิ.ย. 2560	Page : 8	No :

การบังคับสัญญาค่าประกัน

กรุงเทพธุรกิจ
กฎหมายเศรษฐกิจ

พีรจิต จันทรโมลี

บริษัท อัลเลน แอนด์ โอเวอร์รี่ (ประเทศไทย) จำกัด
 Peerajit.Chanmolee@allenoverry.com

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะขอลำถึงหลักการที่สำคัญบางประการในการบังคับสัญญาค่าประกันทางธุรกิจ และแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว

สำหรับท่านผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับสัญญาค่าประกัน ผู้เขียนขออธิบายโดยสังเขปว่า สัญญาค่าประกันคือ สัญญาที่บุคคลที่สาม (ซึ่งเรียกว่า "ผู้ค้ำประกัน") ตกลงว่าจะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงกันได้

ท่านผู้อ่านหลายท่านคงทราบดีแล้วว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.) ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายค่าประกันได้รับการแก้ไขในเดือนก.พ. และ ก.ค. 2558 โดยสาระสำคัญประการหนึ่งของการแก้ไขในครั้งนี้อย่างสำคัญได้กำหนดวิธีการในการบังคับตามสัญญาค่าประกันเมื่อลูกหนี้ผิดนัดไว้อย่างชัดเจนขึ้น (มาตรา 686)

กล่าวโดยย่อ มาตรา 686 แห่ง ป.พ.พ. วางหลักไว้ว่า เมื่อลูกหนี้ผิดนัดแล้ว เจ้าหนี้จะต้องบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายใน 60 วันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด

หากเจ้าหนี้ไม่ได้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในระยะเวลา 60 วันข้างต้น ผู้ค้ำประกันจะหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ย และค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระคิดค้นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนี้ประธานซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดระยะเวลา 60 วันดังกล่าว

อย่างไรก็ดี ผู้ค้ำประกันยังคงต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน และค่าภาระคิดค้น ซึ่งเกิดขึ้นก่อนพ้นกำหนดระยะเวลา 60 วันดังกล่าว

นอกจากนั้น มาตรา 685/1 ยังวางหลักไว้ว่า ข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา 686 นั้นเป็นโมฆะ ดังนั้น คู่สัญญาจึงไม่อาจตกลงย้อนหรือขยายระยะเวลา 60 วัน

ดังกล่าวได้ เจ้าหนี้จะต้องฟ้องบังคับตามสัญญาค้ำประกันภายในอายุความ 10 ปี นับแต่วันที่เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ได้ด้วยมิฉะนั้นแล้วเจ้าหนี้จะไม่สามารถเรียกร้องเอาจากผู้ค้ำประกันได้เนื่องจากหมดอายุความ

แต่สัญญาค้ำประกันบางสัญญาได้ระบุเงื่อนไขเพิ่มเติมให้เจ้าหนี้ต้องปฏิบัติตามก่อนที่เจ้าหนี้จะสามารถใช้สิทธิเรียกร้องบังคับตามสัญญาค้ำประกันได้ กล่าวคือ ระบุเงื่อนไขว่าเจ้าหนี้จะต้องยื่นคำเรียกร้องตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน ให้แก่ผู้ค้ำประกันภายในระยะเวลาที่สัญญากำหนดด้วย เช่น ภายใน 15 วันนับแต่วันสุดท้ายของอายุสัญญาค้ำประกัน

ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1451/2524, 4761/2537, 1274/2544 และ 6622/2546 นั้น ศาลฎีกาตัดสินว่า หากเจ้าหนี้ไม่ได้ยื่นคำเรียกร้องแก่ผู้ค้ำประกันภายในระยะเวลาที่สัญญากำหนด ผู้ค้ำประกันจะไม่ต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้ หักข้อกำหนดดังกล่าวก็มีใช้เป็นการย้อนอายุความ

บางสัญญาระบุเงื่อนไข เพิ่มเติมให้เจ้าหนี้ต้อง ปฏิบัติตาม ก่อนที่เจ้าหนี้ จะใช้สิทธิเรียกร้องบังคับ ตามสัญญาค่าประกัน

ศาลฎีกาได้ให้เหตุผลในคำพิพากษาฎีกาที่ 6622/2546 ไว้ว่า สัญญาค่าประกันเป็นนิติกรรมอย่างหนึ่งที่คู่กรณีจะตกลงกันอย่างไรก็ได้หากไม่ขัดต่อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และหากมีข้อจำกัดเป็นเงื่อนไขเพิ่มขึ้นว่า จะต้องรับผิดในกรณีอย่างใด ก็ต้องเป็นไปตามข้อความในสัญญาค่าประกัน เพราะถือว่าเป็นการจำกัดความรับผิดของผู้รับประกัน และสัญญาค่าประกันเป็นสัญญาที่ผู้รับประกันมีความรับผิดฝ่ายเดียว

การตีความในสัญญาจึงต้องเป็นไปอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ แนวคำพิพากษาศาลฎีกาข้างต้นเป็นการตัดสินตามบทบัญญัติเดิมของกฎหมายค่าประกันก่อนที่จะมีการแก้ไขเมื่อปี 2558

จากแนวคำพิพากษาดังกล่าว ยังมีข้อให้ชวนสงสัยอยู่ว่า การกำหนดระยะเวลาให้เจ้าหนี้ต้องใช้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาค่าประกันนั้นจะถือเป็นการกำหนดเงื่อนไขเพื่อเลี่ยงบทบัญญัติของมาตรา 193/11 แห่ง ป.พ.พ. ซึ่งห้ามไม่ให้คู่สัญญาตกลงยื่นหรือขยายอายุความหรือไม่ (แม้ว่าคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6622/2546 จะระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ข้อกำหนดดังกล่าวมิใช่เป็นการยื่นอายุความก็ตาม) เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวมีผลในทางปฏิบัติแทบจะไม่แตกต่างจากการตกลงยื่นอายุความเลย เพราะหากเจ้าหนี้ไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัญญาค่าประกันกำหนดภายในระยะเวลาที่ระบุแล้ว เจ้าหนี้จะไม่สามารถเรียกร้องให้ผู้รับประกันรับผิดได้เลย

นอกจากนั้น ยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า เมื่อมาตรา 686 ตามที่ได้มีการแก้ไขเมื่อปี 2558 ได้กำหนดระยะเวลาให้เจ้าหนี้บอกกล่าวไปยังผู้รับประกันภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ไม่สามารถตกลงเป็นอย่างอื่นได้

การกำหนดเงื่อนไขในสัญญาค่าประกันว่า เจ้าหนี้จะต้องยื่นคำเรียกร้องตามหนังสือสัญญาค่าประกันให้แก่ผู้รับประกันภายในระยะเวลาที่สัญญากำหนด เช่น ภายใน 15 วัน นับแต่วันสุดท้ายของอายุสัญญาค่าประกัน จะถือเป็นการตกลงที่แตกต่างจากมาตรา 686 หรือแม้

เนื่องจาก ป.พ.พ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการกฎหมายค่าประกันเพิ่งได้รับการแก้ไขเมื่อปี 2558 และอาจยังไม่มีตีความเกี่ยวกับการตีความกฎหมายค่าประกันที่แก้ไขใหม่ขึ้นสู่ชั้นพิจารณาของศาลฎีกา เราจึงต้องรอดูแนวคำพิพากษาศาลฎีกาในประเด็นเหล่านี้ต่อไปครับ

บทความนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน อันเป็นความเห็นในทางวิชาการและไม่ใช้ความเห็นของบริษัท อัลเลน แอนด์ โอเวอร์รี่ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ผู้เขียนทำงานอยู่

Source :

เดลินิวส์

Date :

29 พ.ย. 2560

Page :

5

No :

ยินดี ประจักษ์ ตั้งคารวคุณ จัดเลี้ยงแสดงความยินดีให้ ชีพ จุลมนต์ ในโอกาสรับตำแหน่งประธาน
ศาลฎีกา โดยมี ไพรัช วรปานิ ไสภณ โรจน์ภักดิ์ สมพร จรุงเรืองกิจ ชาญชัย ชาญชนา
ไพบุลย์ สัมคร เจียมบุตรเศรษฐ์ และ ประทีป กิจจาพิพัฒน์ ร่วมด้วย ที่ห้องอาหารคิตะโอจิ 5

	MATICHON INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source :	มติชน	
Date : 29 พ.ย. 2560	Page : 9	No: 60409205

คิงเพาเวอร์ฟ้องแพ่งนสพ.-พวก หมิ่นประมาทเรียกกว่า800ล้าน

เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ถนนเจริญกรุง 63 บริษัท คิง เพาเวอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด บริษัท คิง เพาเวอร์ ดิวตี้ฟรี จำกัด และบริษัท คิง เพาเวอร์ สุวรรณภูมิ จำกัด มอบอำนาจให้นายบัญชา ประมิตตนาภรณ์ ทนายความ เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งกับพวก เป็นจำเลยที่ 1-4 เรื่องละเมิดจากการหมิ่นประมาท ขอให้ชดใช้ค่าเสียหายทุนทรัพย์ 801,995,149.40 บาท

โดยคำฟ้องระบุพฤติการณ์สรุปว่า จำเลยทั้งสี่ร่วมกันเสนอข่าวฝ่าฝืนความเป็นจริง หมิ่น โจมตีและศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางมีคำสั่งรับฟ้องในคดีที่นายชาญชัย อิศระ เสนารักษ์ เป็นโจทก์ฟ้องผู้บริหาร ทอท. และโจทก์ที่ 1 ที่ 3 ว่าจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนไม่ครบจ่ายเพียงร้อยละ 3 ของรายได้ ทั้งที่ต้องจ่ายร้อยละ 15 ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ 1.4 หมื่นล้านบาท ทั้งที่คดีดังกล่าวศาลเพียงแต่มีคำสั่งรับคำฟ้องเพื่อทำการไต่สวนมูลฟ้อง ศาลยังไม่ได้ประทับรับฟ้อง ดังนั้น ผู้ที่ถูกฟ้องทุกคนยังไม่ตกอยู่ในฐานะจำเลย การกระทำของ จำเลยทั้งสี่ในคดีนี้ จึงทำให้ประชาชนเข้าใจว่าคดีในศาลอาญาคดีทุจริตฯ ทุกคนตกเป็นจำเลยแล้ว

และการที่จำเลยทั้งสี่ในคดีนี้ ยังได้เสนอข่าวเกี่ยวกับผู้บริหารของโจทก์ทั้งสามมีผลประโยชน์ทับซ้อนหลายกรณี ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ธุรกิจ การค้า ดังนั้น โจทก์ทั้งสามจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาด้วย โดยให้สั่งห้ามจำเลยทั้งสี่เสนอข่าวเกี่ยวกับโจทก์ทั้งสามในหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ และใน www.thansettakij.com

ทั้งนี้ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ได้รับสำนวนฟ้องไว้เป็นคดีหมายเลขดำ พ.2332/2560 และนัดไต่สวนคุ้มครองชั่วคราว ในวันที่ 5 มีนาคม 2561 เวลา 09.00 น.

'ติดคุก' เพราะเป็น 'คนจน'

เรื่องที่^๑ต้องพิจารณา

กรุงเทพธุรกิจ
บทความพิเศษ
ดร.เฉลิมพล ไวกายกุล
นักวิชาการอิสระ

เงินประกัน กับผู้ต้องหาคดีอาญา เป็นเรื่องราวที่อยู่ในระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เราคุ้นหูกันต่อนี้ มีคนเป็นจำนวนไม่น้อยที่ต้องติดคุกในระหว่างรอศาลพิจารณาคดี เพราะเหตุที่ไม่มีเงินประกันตัว ซึ่งถ้าผลปรากฏว่าไม่ได้กระทำความผิด ก็เป็นเหมือนถูกพิพากษาไปแล้วโดยไม่ได้ทำผิด และตัวเองก็เกิดปัญหามากมายในระหว่างการฝากขัง และระหว่างพิจารณาคดี ซึ่งไม่ใช่เฉพาะตัวเองที่ต้องตกอยู่ความทุกข์และความยากลำบาก ครอบครัวก็ต้องเดือดร้อนเป็นปัญหาไม่ใช่น้อย

กฎหมายไทยกำหนดว่าตราบใดที่ศาลยังไม่พิพากษา ให้ถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ แม้กระทั่งรัฐธรรมนูญก็กำหนดเช่นนั้นแล้วทำไมเราจึงต้องติดคุก เพียงเพราะไม่มีเงินประกันตัว

เรื่องนี้น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องของคนจนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญา ที่มีโทษสูงต้องใช้เงินประกันสูงมาก คดีฆ่าคนตายโทษประหารชีวิต ต้องใช้เงินประกันสูงถึง 800,000 บาท คดีที่โทษจำคุกตลอดชีวิต ต้องใช้เงินประกันสูงถึง 600,000 บาท อย่างนี้คนจนจะเอาเงินมาจากไหน เมื่อไม่มีเงินก็ต้องติดคุกระหว่างพิจารณาคดีเป็นเดือนเป็นปี เดือดร้อนแสนสาหัส

กระบวนการยุติธรรมบ้านเราใช้เวลานาน ยิ่งเป็นคดีที่อุทธรณ์ ฎีกา ก็อาจเป็นสิบปี เรื่องนี้หลายฝ่ายตระหนักดี

เท่าที่ได้รับทราบ ศาลยุติธรรมโดยประกาศคำสั่งของประธานศาลฎีกาปี 2548

ก็มีประกาศให้การพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวนั้น ไม่ต้องขึ้นอยู่กับการมีเงินประกันอย่างเดียว แต่ให้พิจารณาจากองค์ประกอบอื่นๆ ที่เชื่อว่า จะไม่หลบหนี ซึ่งจะต้องใช้วิธีการพิจารณาจากข้อมูลส่วนตัว เช่น การมีอาชีพการงาน มีจิตอาสา มีน้ำใจกับเพื่อนบ้านคนในสังคม ชุมชน ทำความดีเป็นประจำเช่นบริจาคโลหิต หลายครั้ง อุทิศร่างกายเป็นอาจารย์ใหญ่ เมื่อเสียชีวิต หลายนานนำมาประกอบกัน ที่ศาลจะเชื่อได้ว่าจะไม่หลบหนีเมื่อได้รับการประกันตัวโดยไม่ต้องใช้เงินหรือหลักทรัพย์ วางเป็นประกัน

มีการเก็บตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้ที่ได้ประกันเพราะมีการวางเงินหรือหลักทรัพย์เป็นประกัน กับกลุ่มผู้ที่ได้ประกันตนโดยอาศัยเหตุผลแวดล้อมที่ศาลเชื่อว่าจะไม่หลบหนีโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ มีผลสรุปว่าอัตราส่วนของผู้หลบหนีและไม่หลบหนีหลังได้รับการประกันไม่มีความแตกต่างกัน

จริงๆ เรื่องนี้ ก็มีหลากหลายวิธีการที่ดำเนินการโดยหลายหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อาทิ มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเรื่องการติดคุก ปล่อยตัวที่สามารถติดตามผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ หรือแม้กระทั่งในกระทรวงยุติธรรมก็มีหน่วยงานกองทุนยุติธรรมช่วยเรื่องการวางเงินเป็นประกัน แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีไหน ก็รับรองไม่ได้ว่าผู้ต้องหาจะไม่หลบหนี

พูดง่าย ๆ ก็คือ หนีหรือไม่หนี ไม่ได้ อยู่ที่เงินประกันมากน้อย ขนาดวางเงินประกันสูงถึง 30 ล้านบาทก็หนีศาลได้ มีตัวอย่างให้เห็นมาแล้ว หรือแม้จะมีกองทุนยุติธรรมให้ก็ไม่ใช่งานของตัวเอง ถ้าจะหนีเสียอย่าง ก็ไม่ต้องคิดว่าใครประกันให้ ผลที่เกิดขึ้นคือ ศาลมักจะไม่พิจารณาให้ประกันเพราะกลัวหลบหนีทำให้เกิด

ผู้ต้องหามากมายสันคูกที่คุมขัง กรมราชทัณฑ์ มีขีดความสามารถคุมขังนักโทษทั้งประเทศ ได้ไม่เกินหนึ่งแสนคน แต่ปัจจุบันมีนักโทษอยู่ถึงสามแสนคน และทำให้เกิดผลกระทบอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

ปัจจุบันมีผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังเพราะไม่มีเงินประกันตัวประมาณ 66,000 คน ถ้าเปลี่ยนระบบประกันตัวโดยไม่ใช้เงิน แต่ใช้เหตุผลที่เชื่อว่าเขาจะไม่หลบหนี ก็จะแก้ปัญหาค้นคืนคุกได้เป็นจำนวนมาก ปัญหาอื่นๆ ก็จะไม่เลวร้ายเหมือนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องหลักการที่หลายประเทศก็ทำกันอยู่ บางประเทศถึงกับให้ภาคเอกชนเข้ามาทำหน้าที่คุมขังแทนรัฐ ซึ่งก็ยังไม่ชัดเจนว่าช่วยแก้ปัญหาคนล้นคุกได้แค่ไหน แต่ก็พยายามกันอยู่

คำถามมีว่า หลักการที่ให้ศาลพิจารณาให้ประกันตนโดยไม่ใช้เงินหรือหลักทรัพย์นี้ จะทำได้จริงแค่ไหน และศาลซึ่งเป็นผู้มีอำนาจจะกล้าสั่งแค่ไหน เพราะเกือบไม่มีหลักประกันอะไรเลย และถ้าผู้ต้องหาหนีไม่มาศาล หนีศาล จะทำอย่างไร

ทราบว่าขณะนี้มีการทดลองนำร่องประมาณ 20 ศาล ซึ่งรายงานว่ามีผลแตกต่างระหว่างผู้ที่ได้รับการประกันเพราะวางเงินประกัน กับผู้ที่ศาลให้ประกันโดยไม่ต้องมีการวางเงินประกัน แต่รายงานนี้ไม่ใช่งานวิจัย และการเก็บตัวอย่างช่วงระยะเวลาสั้นๆ อาจทำให้ไม่มั่นใจในความถูกต้อง

**ในที่สุดแล้วศาลเอง
ที่เป็นผู้อนุญาตก็กล
ลำบากใจที่จะตอบคำถาม
ทำไมเรื่องเดียวกัน
แต่ไม่เหมือนกัน**

จะว่าไปแล้ว ศาลมีดุลยพินิจเรื่องนี้ อยู่แล้วที่สามารถให้ประกันโดยไม่ต้องมี หลักประกันได้ แต่ศาลก็ต้องตกอยู่ใน สถานะที่รับผิดชอบไม่น้อย ถ้าผู้ต้องหา ไม่ปรากฏตัวที่ศาลเมื่อถึงวันนัด แล้วจะ เรียกร้องให้ใครรับผิดชอบ ซึ่งถ้ามีเงินประกัน อย่างน้อยก็รับเงินประกันได้ แต่ที่นี่ไม่มี อะไรเลย

อดคิดไม่ได้ว่าถ้าเรื่องการวางเงิน ประกันเป็นเรื่องที่ไม่มีประโยชน์ ทำไม ทุกประเทศยังใช้กันอยู่ ไม่ว่าจะประเทศพัฒนา แล้วหรือกำลังพัฒนาก็ตาม และทำไม จึงต้องมีวิธีการอื่นๆ เช่นติดกำไลข้อเท้า ติดตามตัว หรือให้ภาคเอกชนเข้ามาดูแล ควบคุมแทนรัฐ เพราะถ้าการดูแล

แวดล้อมแล้วตัดสินให้ประกันโดยไม่มี เงินประกันนั้น ถ้าจำเลยไม่มาศาลจะยิ่ง เกิดปัญหามากขึ้น

เรื่องนี้ ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นคนดี ไม่ได้ทำผิดจริง โอกาสจะหนีคดีไม่มาศาล คงน้อย แต่ถ้าไม่ใช่และหนีคดีไม่มาศาล กระบวนพิจารณาก็ต้องหยุดเพื่อติดตามตัว อีกครั้ง ทุกอย่างก็จะถูกลากยาวไปอีก

แนวคิดนี้เห็นด้วยว่าเป็นแนวคิด ที่ดี ช่วยให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีปัญหา เรื่องไม่มีเงินประกัน หรือพูดง่ายๆ ว่า ไม่ต้องติดคุกเพราะเหตุที่เป็นคนจน แต่ในทางปฏิบัติ ไม่แน่ใจว่าเป็นการ แก้ปัญหาได้ เพราะเรื่องนี้หลายประเทศ ก็ทดลองทำแล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่น่าพอใจ

ที่สำคัญคือการหาเหตุผลเพื่อประกอบ การพิจารณาให้ศาลปล่อยตัวโดยไม่ต้องมี เงินประกันนั้น จะใช้หลักเกณฑ์อะไรที่ถือว่าเป็นธรรม มั่นใจว่าเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่ใช่สองสามมาตรฐาน ราชันให้ราชินีไม่ให้ เพราะเรื่องอย่างนี้ คงใช้ดุลยพินิจไม่ได้ ต้องมี องค์ประกอบที่ชัดเจนแล้วองค์ประกอบนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

เรื่องให้ประกันหรือไม่ให้ประกันนี้ ในทางศาลยุติธรรมถือเป็นเรื่องใหญ่ เพราะมีโอกาสที่ผู้ต้องหาหรือจำเลย อาจจะไปทำอะไรกับพยานหรือโจทก์ ผู้เสียหายได้ รวมตลอดถึงการทุจริต ประพฤติมิชอบที่ผู้พิพากษาผู้สั่งให้ปล่อย

จำเลยโดยไม่การวางเงินประกันก็อาจถูก สอบสวนความผิดทางวินัยหรือแม้แต่ ดักโทรไซอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

มีความเห็นว่าการเรื่องนี้ต้องกำหนด มาตรการวิธีการและกระบวนการให้ชัดเจน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ประมวล กฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษร ที่เรียกว่า Civil Law ไม่ใช่ระบบ Common Law ที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร และเราก็ไม่มี ระบบลูกขุน หรือ Jury หรือคณะลูกขุน ที่เป็นคนธรรมดาสามัญทำหน้าที่พิจารณา ความผิดและเสนอความเห็นต่อศาล ในการพิจารณาคดีอาญาเหมือนสหรัฐ อังกฤษ

ศาลไทยยึดด้วยบทกฎหมายเป็นหลัก แม้จะมีประกาศจากประธานศาลฎีกา ให้ทำได้ หรือแม้กระทั่งมีกำหนดไว้ ในรัฐธรรมนูญ ก็คงต้องมีกฎหมายกำหนด รายละเอียดที่เรายังไม่

ความคิดที่ว่าคนจนต้องไม่ติดคุก เพราะเหตุไม่มีเงินประกันตัวนั้น เห็นด้วย แน่นนอน เพราะทั้งป้องกันและแก้ปัญหา มากมายตั้งแต่ส่วนตัว ครอบครัว สังคมชุมชน รัฐ ขบประมาณ โอกาส กระทำผิดอีก

แต่ท่ามกลางสิ่งดีๆ ก็อดที่จะวิตก เรื่องวิธีการ มาตรการ มาตรฐาน การเป็นที่ยอมรับ ความรับผิดชอบของพนักงาน เจ้าหน้าที่ การกระทำความผิดซ้ำ การเข้าไป พัวพันกับคดี การชู้เชียวทำร้ายพยาน และผู้เสียหาย และอีกมากมายหลายอย่าง ที่ต้องคิดด้วย

เพราะถ้าในที่สุดแล้ว ศาลเอง ที่เป็นผู้อนุญาตก็กลลำบากใจที่จะตอบ คำถาม ทำไมเรื่องเดียวกัน แต่ไม่เหมือนกัน และถ้าศาลถูกตั้งคำถาม สังคมจะไว้อศาล ได้แค่ไหน

มันจะยุ่งกันใหญ่

Source :

มติชน

Date :

20 พ.ย. 2560

Page :

2

No :

เคาะระฆังยก 2 'ทวิร์ศูนย์เหรียญ อัยการอุทธรณ์สั่ง สู้ฟ้อง...ผิดจริงทุกข้อกล่าวหา

เป็นที่น่าจับตาสำหรับ "มหากาพย์ทวิร์ศูนย์เหรียญ" หลังรัฐบาลจริงจังกับการจัดระเบียบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หนึ่งในมาตรการสำคัญคือการดำเนินคดีกับกลุ่มบริษัทและห้างร้านที่มีพฤติกรรมเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของไทย โดยตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา มีการดำเนินคดีกับผู้ประกอบการที่เข้าข่ายดังกล่าวหลายบริษัท

“นสพ.เดลินิวส์” เกาะติดสถานการณ์การแก้ไข

ปัญหาดังกล่าวพร้อมนำเสนอข่าวการปราบปรามกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวลักษณะ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแม้ในขั้นตอนทางกฎหมายการดำเนินคดียังไม่ถึงที่สุด เพราะอยู่ระหว่างขั้นตอนการยื่นอุทธรณ์หลังศาลชั้นต้นยกฟ้องคดีที่อัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายสมเกียรติ คงเจริญ อายุ 58 ปี กรรมการผู้จัดการ บริษัท ผู้อัน ทราเวล จำกัด, นางชวัล แจ่มโชคชัย อายุ 60 ปี กรรมการผู้จัดการ, นายวสุรัตน์ ไรจน์รุ่งรังสี อายุ 27 ปี กรรมการผู้จัดการ กับพวกรวม 13 คน ในความผิดฐานร่วมกันเป็นอั้งยี่ ร่วมกันประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับค่าบริการ ร่วมกันประกอบธุรกิจนำเที่ยวกระทำการอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ร่วมกันประกอบธุรกิจนำเที่ยวหาประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากนักท่องเที่ยว ร่วมกันประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับอนุญาต

ขณะนี้แม้ทั้งหมดจะกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่กระบวนการทางกฎหมายยังไม่สิ้นสุด ยังคงเหลือในขั้นตอนการยื่นอุทธรณ์ และฎีกาเพื่อต่อสู้คดีต่อ เพราะทันทีที่ศาลมีคำสั่งยกฟ้อง สำนักงานตำรวจแห่งชาติพร้อมด้วยคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนคดีทัวร์ศูนย์เหรียญ นำโดยพล.ต.อ.รุ่งโรจน์ แสงคร้าม รอง ผบ.ตร. ในฐานะหัวหน้าพนักงานสืบสวนสอบสวนคดีทัวร์ศูนย์เหรียญ, พล.ต.ต.สุรเชษฐ์ หักพาล รรท. รอง ผบช.ทท., พล.ต.ต.ประเสริฐ เงินยวง ผบก.ทท.1, พ.ต.อ.สมควร พึ่งทรัพย์ รองผบก.ป., พ.ต.อ.ปวิชเดช เกตุพันธ์ รอง ผบก.ปอศ., พ.ต.อ.อาชยน ไกรทอง รอง ผบก.ทท., พ.ต.อ.สารุติ แจวงโสภณ รอง

ผบก.ทท.1, พ.ต.อ.พนัญชัย ชื่นใจธรรม รอง ผบก.ทท.2, พ.ต.อ.นิธิธร จินตทานนท์ รอง ผบก.สปพ. , พ.ต.อ.สุรศักดิ์ สุรินทร์แก้ว ผกก.ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ บช.ทท.,

พ.ต.ท.ดุสิต วาฬประโคน รอง ผกก.1 บก.1 ทท. และ พ.ต.ท.อาริส กูประสิทธิ์รัตน์ รอง ผกก.สายตรวจ ประสานหารือกับทางพนักงานอัยการเพื่อที่จะหาช่องทางในการยื่นอุทธรณ์เสนอหลักฐานค้าน เนื่องจากสร้างความเสียหายให้กับประเทศ โดยเฉพาะความเสียหายด้านการท่องเที่ยว

ผ่านไปกว่า 3 เดือน คณะทำงานอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง สำนักงานอัยการสูงสุด ได้พิจารณาแล้วยังไม่เห็นพ้องกับคำพิพากษาของศาลอาญา โดยเห็นว่าพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบสามารถรับฟังได้ว่า จำเลยทั้ง 13 ราย กระทำความผิดตามฟ้อง ดังนั้นจึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลเมื่อวันที่ 28 พ.ย. ที่ผ่านมา เพื่อขอให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษพวกจำเลยตามความผิด

นายวันชาติ สันติคุณธร อธิบดีอัยการสำนักงานคณะกรรมการอัยการ ในฐานะโฆษกสำนักงานอัยการสูงสุด เปิดเผยถึง การอุทธรณ์คดีทิวทัศน์เหรียญที่ศาลอาญา มีคำพิพากษายกฟ้องว่า หลังจากที่ศาลอาญามีคำพิพากษาคดีทิวทัศน์เหรียญไปเมื่อวันที่ 25 ส.ค. 60 ให้อัยการฟ้องจำเลยทั้ง 13 ราย โดยเห็นว่าพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์นั้น คณะทำงานอัยการสำนักงานคดีศาลสูงได้พิจารณารายละเอียดในคำพิพากษาแล้ว ไม่เห็นฟ้องกับคำพิพากษาของศาลอาญา จึงได้ยื่นอุทธรณ์คดีต่อศาลอุทธรณ์แล้ว โดยคณะทำงานอัยการเห็นว่าพยานหลักฐานที่มีสามารถรับฟังได้ว่าจำเลยทั้ง 13 ราย กระทำความผิดตามฟ้อง

ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับ นายประยุทธ์ เพชรคุณ รองโฆษก อัยการสูงสุด ที่ระบุถึงการยื่นอุทธรณ์

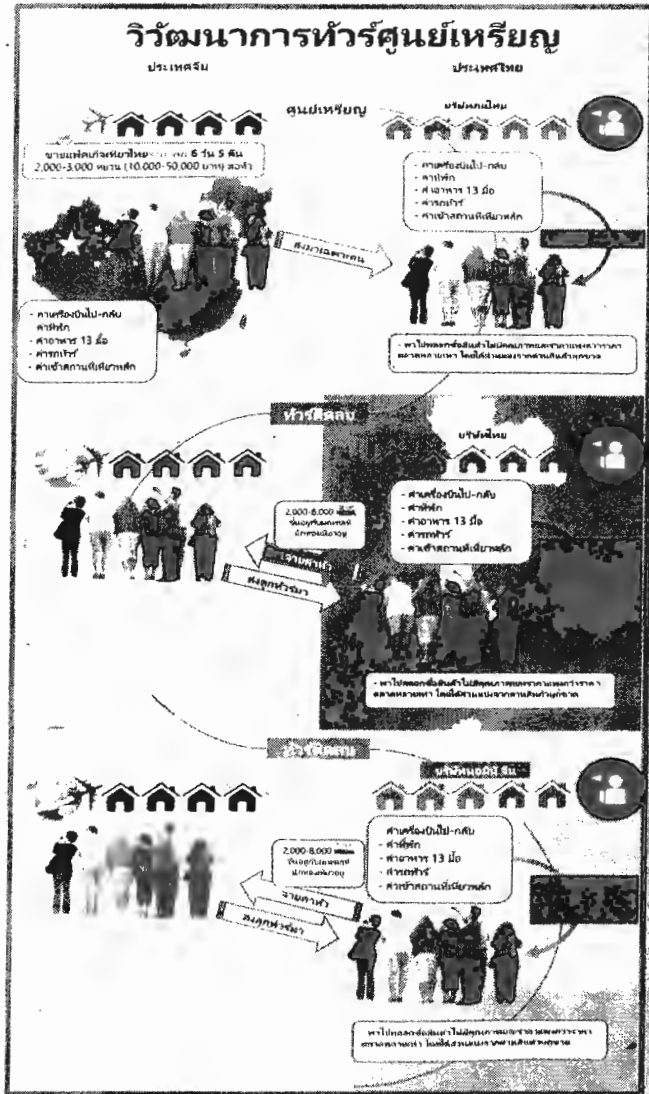
ว่าเป็นเพราะอัยการพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลชั้นต้นทุกประเด็น จึงได้ยื่นอุทธรณ์ทุกประเด็นเช่นกัน โดยขอให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยทั้งหมดทุกข้อหา ตามขั้นตอนหลังจากนี้เมื่อจำเลยทั้งหมดได้ดำเนินคดีอุทธรณ์แล้วก็ต้องยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาล เพื่อรวบรวมเสนอศาลอุทธรณ์พิจารณาต่อไป ส่วนมาตรการรับทรัพย์ทางแพ่งที่อัยการได้ยื่นฟ้องไว้ต่อศาลแพ่งนั้น คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลแพ่ง

“ทิวทัศน์เหรียญ” ยังเป็นเรื่องที่หลายฝ่ายตั้งคำถาม ตั้งข้อเคลือบแคลงสงสัยว่าส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและทำลายเศรษฐกิจจริงหรือไม่ ซึ่งหลังจากที่ศาลชั้นต้นได้ยกฟ้อง หลายฝ่ายต่างวิพากษ์วิจารณ์การปราบปราม “ทิวทัศน์เหรียญ” แต่หากย้อนดูตัวเลขการเติบโตด้านการท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่าภาพรวมของการท่องเที่ยวขณะนั้นดีขึ้นจากเดิม ข้อเท็จจริงดังกล่าวสะท้อนได้จากข้อมูลการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่พบว่า การท่องเที่ยวไทยมีการขยายตัวเพิ่มทั้งรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว โดยภาพรวมตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค.-11 ต.ค. มีนักท่องเที่ยวสะสม จำนวน 26.9 ล้านคน เดินทางเข้ามาในประเทศไทย สร้างรายได้ 1.37 ล้านล้านบาท ชายหาดจากเดิมถึงร้อยละ 5.6 และ 7.6 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา

โดยนักท่องเที่ยวจีนยังคงครองแชมป์เดินทางมาไทยเป็นอันดับหนึ่ง มี

ยอดสะสมตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค.-11 ต.ค. จำนวน 7.63 ล้านคน และในช่วงวันชาติจีน ระหว่างวันที่ 1-8 ต.ค. ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวจีนออกเดินทางไปท่องเที่ยวและพักผ่อนจำนวนมาก และนิยมเที่ยวไทยเป็นอันดับ 1 ปรากฏว่า มีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางมายังประเทศไทยมากถึง 227,048 คน (เทียบกับปี 59 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 89.04) ส่งผลให้มีรายได้จากการท่องเที่ยว 12,528 ล้านบาท (เทียบกับปี 59 เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.66)

ทั้งหมดเป็นเครื่องยืนยันว่าการปราบปรามทิวทัศน์เหรียญไม่

ส่งผลกระทบต่อ การเติบโตของการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวจีนก็ยังคงเชื่อมั่นที่จะเดินทางมาประเทศไทย แต่สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยก็คือการหลบเลี่ยงภาษีที่ทางกรมสรรพากรตรวจพบ โดยอธิบดีกรมสรรพากร ทำหนังสือมายัง พล.ต.ต.ปิยะพันธ์ ปิงเมือง ผบก.ปอท. ให้ดำเนินคดีกับบริษัท โอเอทราเนสปอร์ต จำกัด หลังพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับการหลบเลี่ยงภาษีตาม ม.37 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเบื้องต้นตรวจพบตัวเลขส่อเสียดภาษีสูงถึง 7,800 ล้านบาท ที่อยู่ระหว่างการแจ้งข้อหาเพิ่มเติม

และเป็นหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องชี้แจงความพยานหลักฐานต่อไป

การหลบเลี่ยงภาษีถือเป็นเรื่องใหญ่เพราะเป็นรายได้ที่รัฐนำมาใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และบริษัทเหล่านี้ต่างมีหน้าที่ต้องเสียภาษีภายใต้กรอบกฎหมาย ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการหลบเลี่ยงภาษีก็จำเป็นต้องใช้มาตรการทางกฎหมายเอาผิดเพิ่มเติม

หลังจากนี้คงต้องจับตาดูกันยาว ๆ ถึงบทสรุปส่งท้ายมหาภาพย์ทิวทัศน์เหรียญจะออกมาในรูปแบบใด หลังพนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์คดีต่อ แต่เชื่อว่าผลการตัดสินในคดีนี้จะช่วยสร้างบรรทัดฐานใหม่ให้การท่องเที่ยวไทยได้แน่นอน.